

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **J. R. a spol.** vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. RA – 1T 4/00, na neverejnom zasadnutí dňa 17. marca 2009 v Bratislave, o dovolaní obvineného JUDr. J. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 2 To/288/2008-617 zo dňa 16. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného JUDr. J. K. sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. RA - 1T 4/00-581 zo dňa 17. marca 2008 bol obvinený JUDr. J. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa formou pokusu podľa § 8 ods. 1 a § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., (ďalej len Tr. zákon) a zo spáchania trestného činu podvodu formou pokusu ako pomocník podľa § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 písm. c/ a § 250 ods.1, ods. 2 Tr. zákon, na tom skutkovom základe, že

obžalovaný pplk. JUDr. J. K. vo funkcii vedúceho Okresného dopravného inšpektorátu PZ v R. dňa 19. októbra 1998 vo svojej kancelárii na ODI ORPZ v R. v úmysle zabezpečiť preplatenie škody vo výške nie menej ako 293 000 Sk, ktorú si bez zavinenia inej osoby 22. júla 1998 na štátnej ceste č. I. za obcou M. L., okres R. na vozidle zn. M., evidenčného čísla R. X., na ktoré nebola uzavretá havarijná poisťka, spôsobil J. R., pod sp. zn. ORP-P-146/98 spracoval a podpísal nepravdivú správu o tejto dopravnej nehode, v snahe dosiahnuť, aby S. P., a.s. pobočka R., ktorej bola správa doručená, likvidovala škodu zo zákonného poistenia

iného motorového vozidla, ktoré nemalo na nehode účasť, pričom J. R. si náhradu škody v S. P., a.s. pobočka R. aj uplatnil, avšak do súčasnej doby nedošlo zo strany P. k plneniu.

Za to bol obvinenému JUDr. J. K. podľa § 158 ods. 1 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona, súd určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, podal obvinený JUDr. J. K. v zákonnej lehote odvolanie. Tento riadny opravný prostriedok podali aj spoluobvinení J. R. a J. H., ktorých sa citovaný prvostupňový rozsudok taktiež dotýka. Krajský súd v Banskej Bystrici o odvolaní vyššie uvedených obvinených rozhodol rozsudkom č.k. 2 To/288/2008 - 617 zo dňa 16. októbra 2008 tak, že podľa § 258 ods.1. písm. e/, ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u všetkých troch obvinených. Podľa § 259 ods. 3 zákona č. 141/1961 Zb. odvolací súd rozhodujúc sám o treste, odsúdil obvineného JUDr. J. K. podľa § 158 ods.1, § 35 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný peňažný trest vo výmere 15 000 Sk. Podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad ak by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, uložil odvolací súd obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Proti odsudzujúcemu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený JUDr. J. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. M. D. dovolanie. Vo svojom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por., spočívajúci v tom, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl v tom, že podľa jeho názoru súdy prvého a druhého stupňa nesprávne vyhodnotili dôkaznú situáciu a napriek nepreukázaniu subjektívnej stránky (úmyselného zavinenia) kvalifikovali jeho konanie ako dva úmyselné trestné činy. Obvinený ďalej nachádzal naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu v tom, že podľa jeho názoru nebola vyvrátená jeho obhajoba, že ako vedúci Okresného dopravného inšpektorátu PZ v R. mal kompetenciu vydať hlásenie o príčine dopravnej nehody, a že toto hlásenie bolo vypracované v súlade s rozhodnutím referentky por. O.

o odložení vo veci dopravnej nehody zo dňa 21. júla 1998. Obvinený vyslovil svoj názor na hodnotenie dôkazov súdmi, pričom uviedol, že v súdnom spise absentuje akýkoľvek dôkaz preukazujúci jeho vedomosť, že spracováva a podpisuje nepravdivú správu o dopravnej nehode. Obvinený ďalej vo svojom dovolaní bližšie uvádzal, prečo veril v správnosť vyhodnotenia dôkaznej situácie o dopravnej nehode por. O., prečo veril v správnosť rozhodnutia por. O. o odložení veci dopravnej nehody, venoval sa hodnoteniu svedeckých výpovedí P. V., pplk. J. M., JUDr. L. Š. a záverom svojho dovolania vyslovil názor, že za dôkaznej situácie popísanej v jeho dovolaní nemôže byť jeho konanie kvalifikované ako pokus trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a pomoci k pokusu trestného činu podvodu.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody dovolateľ zastúpený svojim obhajcom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) ako dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v neprospech obvineného, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a aby Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby trestnú vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinený bol usvedčený z trestnej činnosti listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov, pričom pre spáchanie trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, postačuje aj konanie nad rámec povinností, nie len vyložene protiprávne konanie a navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písmeno c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a rovnako zistil, obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por. je daný vtedy, ak napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo

na nesprávnom aplikovaní iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne resp. hmotnoprávne chyby ale nie je možné účinne namietať, že súdy prvej a druhej inštancie nesprávne alebo neúplne zistili skutok. Prostredníctvom dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je prípustné namietať že skutok, tak ako bol v pôvodnom konaní zistený, bol nesprávne súdmi právne kvalifikovaný ako určitý trestný čin, napriek tomu, že išlo o iný trestný čin alebo, že sa vôbec nejednalo o trestný čin. Dovolací dôvod spočívajúci v namietaní nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, je koncipovaný tak, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu, nie je možné namietať správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania, hodnotenia dôkazov a správnosť a úplnosť zistenia skutku v prechádzajúcom konaní. Vyplýva to nielen z časti ustanovenia § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por. uvedenej za bodkočiarkou „ ...; správnosť a úplnosť zistenia skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.“ ako aj zo skutočnosti, že otázky úplnosti zistenia skutkového stavu, hodnotenia dôkazov, nie sú otázkami upravenými v hmotnoprávných predpisoch, ale sú otázkami upravenými v právnych predpisoch procesnej povahy. Najvyšší súd ako súd dovolací nie je preto oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku súdmi prvého a druhého stupňa, naopak je povinný vychádzať z tohto zistenia skutku a až v nadväznosti na zistenie skutku súdmi prvého a druhého stupňa zvažovať právne posúdenie skutku. Z vyššie uvedeného okrem iného vyplýva, že dovolací súd v rámci skúmania naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., musí vychádzať zo skutkového stavu, tak ako bol skutok zistený v priebehu trestného konania a vyjadrený predovšetkým v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Chyby ktoré obvinený prostredníctvom dovolania vytýkal, t.j. že súdy nesprávne vyhodnotili dôkaznú situáciu, že úmysel obvineného nebol dostatočne preukázaný, že obhajoba obvineného nebola vyvrátená, že absentujú dôkazy preukazujúce, že obvinený mal vedomosť o tom, že spracováva a podpisuje nepravdivú informáciu o dopravnej nehode, že dôkazná situácia nepostačuje na záver o naplnení znakov skutkových podstát trestných činov pokusu o zneužitie právomoci verejného činiteľa a pomoci k pokusu o trestný čin podvodu, sú chybami prostredníctvom ktorých obvinený napádal, resp. popieral správnosť a úplnosť zistenia skutku vyjadreného v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku. Prostredníctvom vytýkaných chýb obvinený ale neuplatnil žiadne právne námietky vo vzťahu k právnomu posúdeniu skutku zisteného súdmi prvého a druhého stupňa a ani nepoukázal

na nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ako už Najvyšší súd uviedol, dovolací súd v rámci dovolacieho konania nemôže ani skúmať a ani meniť správnosť a úplnosť zistenia skutku vyjadreného skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku a ak dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať a meniť, rovnako platí, že ani obvinený vytýkaním chýb napadajúcich správnosť a úplnosť zistenia skutku, nemôže naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd ako dovolací súd dospel k záveru, že prostredníctvom jednotlivých namietaných chýb nebol naplnený uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolanie obvineného JUDr. J. K. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 17. marca 2009

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková